

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor územního plánování a stavebního řádu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj:
Sp. zn.:

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:
Datum:

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 11 odst. 1 písm. b), ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití ust. § 90 odst. 5 téhož zákona

zamítá odvolání

x.x. proti rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm, odboru výstavby a územního plánování, **ze dne x.x.**, kterým ji bylo podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), nařízeno odstranit stavbu nazvanou „SO 07 Přístřešek pro koně“ na pozemku parc. č. x.x která byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu a nebyla dodatečně povolena, **a odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje.**

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „správní řád“):

- X.X.

Odůvodnění

Ze spisu předaného Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), vyplývá, že Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), na základě ústního jednání ze dne 3. 2. 2016 oznámením ze dne 15. 2. 2016 zahájil řízení o odstranění několika staveb, a to stavby sedlovny, stáje, seníku, přístřešku pro koně, stáje pro ovce a dvou chatek na pozemcích parc. č. x.x.

Dne 14. 3. 2016 obdržel stavební úřad žádost x.x. (dále jen „stavebník“), o dodatečné povolení těchto staveb, které však byly v žádosti označeny jinak a měly by do budoucna sloužit k jinému účelu. Řízení o odstranění staveb bylo proto usnesením ze dne 13. 4. 2016 přerušeno, kdy předmět řízení byl upraven dle žádosti o dodatečné povolení staveb, a „sedlovna“ byla nově označena jako „sklad zahradního nářadí“, „stáj“ nově jako „stavba pro pastevní chov koní“, „stáj pro ovce“ jako „sklad výpěstků“, jedna z chatek jako „sklad dřeva“ a druhá chatka jako „sklad nářadí a výpěstků“. Seník a přístřešek pro koně zůstaly označeny stejně.

Dne 28. 4. 2017 obdržel stavební úřad od stavebníka podání, ve kterém zúžil předmět žádosti o dodatečném povolení pouze pro stavbu nazvanou „Stavba pro pastevní chov koní“.

Stavební úřad poté oznámil opatřením ze dne 17. 7. 2017 pokračování řízení o odstranění těch staveb, o jejichž dodatečné povolení stavebník nepožádal, a to sice stavebních objektů „SO 01 skladu výpěstků“, „SO 02 skladu nářadí a výpěstků“, „SO 03 skladu dřeva“, „SO 04 skladu zahradního nářadí“, „SO 06 seníku“ a „SO 07 přístřešku pro koně“, a nařídil na den 9. 8. 2017 ústní jednání, konané na stavebním úřadě. Tímto opatřením rovněž dal účastníkům řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům rozhodnutí, a to nejpozději dne 16. 8. 2017. Daného jednání se nikdo z účastníků řízení nezúčastnil, a proto stavební úřad opatřením ze dne 9. 8. 2017 opakovaně nařídil na den 28. 8. 2017 ústní jednání a opakovaně dal účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady rozhodnutí.

O konání ústního jednání byl vypracován protokol. V protokolu jsou odstraňované stavby popsány, a je zde uvedena informace stavebníka, že objekt „SO 06 Seník“ již byl odstraněn. Do protokolu stavebník uvedl, že podle něj objekt SO 01 nevyžaduje vydání územního souhlasu ani stavebního povolení a nemusí se tak odstraňovat.

Na základě informace stavebníka, že byl objekt „SO 06 Seník“ již odstraněn, svolal stavební úřad na den 14. 9. 2017 na místo stavby kontrolní prohlídku, při které měl být před vydáním rozhodnutí ověřen stav na daných pozemcích. Na základě žádosti stavebníka byl poté termín kontrolní prohlídky přeložen na den 2. 10. 2017. O konání kontrolní prohlídky byl vypracován protokol a byla pořízena podrobná fotodokumentace. Stavební úřad dal poté možnost účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady rozhodnutí a stanovil jim k tomu úkonu termín 3 dnů ode dne doručení opatření.

Dané řízení ukončil stavební úřad vydáním rozhodnutí ze dne x.x., kterým bylo podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), nařízeno x.x., odstranit tyto stavební objekty: „SO 01 Sklad výpěstků“ na pozemcích parc. č. x.x., „SO 02 Sklad nářadí a výpěstků“ na pozemku parc. č. x.x., „SO 03 „Sklad dřeva“ na pozemku parc. č. x.x., „SO 04 Sklad zahradního nářadí“ na pozemcích parc. č. x.x., „SO 06 Seník“ na pozemku parc. č. x.x. a „SO 07 Přístřešek pro koně“ na pozemku parc. č. x.x..

Proti vydanému rozhodnutí podala dne 1. 12. 2017 x.x. odvolání. V odvolacím řízení krajský úřad rozhodnutím ze dne x.x. zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze x.x., č. j. a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

V rámci nového projednání věci stavební úřad vyzval stavebníka k účasti na kontrolní prohlídce, konané dne 21. 5. 2018 na místě stavby. O jejím konání byl vypracován protokol, ze kterého je zřejmé, že stavba

označená „SO 06 seník“ byla zcela odstraněna a stavby „SO 02 sklad nářadí a výpěstků“, „SO 03 sklad dřeva“ a „SO 04 sklad zahradního nářadí“ byly posunuty tak, aby byly umístěny 2 m od hranice pozemku a nevyžadovaly tak již vydání rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, neboť se nacházejí na pozemku stavby pro rodinnou rekreaci. Pouze stavba označená „SO 07 Přístřešek pro koně“ byla v době konání kontrolní prohlídky nezměněna a bude tedy předmětem dalšího projednání. Stavebník do protokolu uvedl, že plot mezi pozemky parc. č. x.x. byl odstraněn a nahrazen pasteveckým hrazením.

Stavební úřad následně opatřením ze dne 22. 5. 2018 sdělil stavebníkovi, že stavby „SO 01 Sklad výpěstků“, „SO 02 sklad nářadí a výpěstků“ a „SO 03 sklad dřeva“ jsou stavbami dle § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, nevyžadují vydání rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, není tak důvod je nařadit odstranit a mohou se užívat k daným účelům. Stavebníka dále opatřením ze dne 22. 5. 2018 vyzval, aby mu předložil výkres, ve kterém bude zakreslena současná poloha stavby „SO 04 sklad zahradního nářadí“ na pozemku parc. č. x.x. včetně vzdálenosti od sousedních pozemků parc. č. x.x. přičemž současně vydaným usnesením mu k tomuto úkonu stanovil lhůtu do 10 dnů ode dne doručení opatření. Dne 4. 6. 2018 byl požadovaný výkres stavebníkem doručen a stavební úřad opatřením ze dne 6. 6. 2018 dal účastníkům řízení možnost se před vydáním rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Poté stavební úřad vydal dne 2. 7. 2018 usnesení, kterým řízení ve věci odstranění staveb SO 01, SO 02, SO 03, SO 04 a SO 06 zastavil, a dne 27. 6. 2018 vydal rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno x.x., odstranit stavbu nazvanou SO 07 Přístřešek pro koně na pozemku parc. č. 588/28, která byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu a nebyla dodatečně povolena.

Proti vydanému rozhodnutí x.x. podala dne 20. 7. 2018 x.x. (dále jen „odvolatelka“), odvolání.

Stavební úřad po obdržení odvolání opatřením ze dne 2. 8. 2018 o něm v souladu s ust. 86 odst. 2 správního řádu vyzval účastníky řízení a ponechal jim lhůtu 10 dnů, ve které se mohli k odvolání vyjádřit. Této možnosti nikdo nevyužil. Stavební úřad poté opatřením ze dne 4. 9. 2018 předal spis k provedení odvolacího řízení krajskému úřadu.

Podané odvolání je odvolací orgán povinen posoudit nejprve z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu. Podle ust. § 81 odst. 1 správního řádu **může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.** V daném případě je x.x. účastníkem řízení a její odvolání je tedy **přípustné.** Ust. § 83 odst. 1 správního řádu stanoví, že **odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.** Při posouzení včasnosti podaného odvolání odvolací orgán zjistil, rozhodnutí bylo doručeno zástupci odvolatelky do datové schránky dne 9. 7. 2018. Od následujícího dne mu začala běžet 15-ti denní lhůta pro podání odvolání, která skončila dne 24. 7. 2018. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu datovou schránkou dne 20. 7. 2018, jedná se tedy o odvolání **včasné.**

Odvolací orgán dále posoudil odvolání v návaznosti na ust. § 82 odst. 1 a 2 správního řádu, z nichž vyplývá, že **odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení, přičemž odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné, a dále, že odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému**

rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolací orgán dospěl k názoru, že podané odvolání splňuje náležitosti dle ust. § 82 správního řádu.

Odvolací orgán podle ust. 89 odst. 2 správního řádu **přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.** Po přezkoumání napadeného usnesení z výše uvedených hledisek dospěl odvolací orgán k následujícímu závěru:

Na úvod krajský úřad uvádí, že s účinností od 1. 1. 2018 byl novelizován zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony. Z čl. II zákona č. 225/2017 Sb. – Přejícná ustanovení bodu 10 vyplývá, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Jelikož bylo vedené řízení zahájeno za účinnosti předchozí právní úpravy stavebního zákona, dokončí se postup v této věci podle dosavadních právních předpisů, tj. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, platného do 31. 12. 2017 (jak již byl v předchozím textu uváděn jako „stavební zákon“).

Postup stavebního úřadu v případě zjištění „černé stavby“ vyplývá z ust. § 129 stavebního zákona, ve kterém je v odst. 1 pod písm. b) uvedeno: **Stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.**

Aby mohl stavební úřad vést řízení o odstranění stavby, a poté uložit povinnost odstranit nepovolenou stavbu nebo stavbu provedenou v rozporu s povolením či opatřením stavebního úřadu, musí prokázat, že se jedná o stavbu, která vydání nějakého opatření nebo rozhodnutí vyžaduje, tato stavba byla prováděna bez takového opatření nebo rozhodnutí nebo v rozporu s ním, a že osoba, se kterou vede řízení a které odstranění stavby nařídí, je vlastníkem stavby. Nařídí jiné osobě odstranit stavbu, např. stavebníkovi, tj. osobě odlišné od vlastníka, by pak mohl stavební úřad pouze se souhlasem vlastníka stavby. Taková míra dokazování je potřebná z toho důvodu, že nařízením odstranění stavby správní orgán citelně zasahuje do vlastnických práv osob, a tudíž tyto údaje musí být nezpochybnitelné.

Jako vlastníka staveb označil stavební úřad ve výroku rozhodnutí x.x., která je i vlastníkem pozemku, na kterém je předmětná stavba umístěna. Ta se k vlastnictví dané stavby hlásila a nikdo její vlastnictví v průběhu řízení nezpochybnil. Vyplývá to rovněž z dokladů založených ve spise. Není tak pochyb, že vlastník stavby byl stavebním úřadem zjištěn správně.

Krajský úřad se dále zabýval tím, zda bylo prokázáno, že se jednalo o stavbu, provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Stavební úřad se danou otázkou zabýval při ústních jednáních, kdy bylo

stavebníkem potvrzeno, že stavba byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Stavebník pak tuto skutečnost v průběhu řízení nezpochybnil. Lze tak konstatovat že tato informace byla ověřena dostatečně.

S ohledem na to, zda se jedná o stavbu, která vydání nějakého opatření nebo rozhodnutí vyžaduje, stavební úřad stavbu vyhodnotil jako stavbu uvedenou v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu 3 stavebního zákona, která by vyžadovala min. vydání územního souhlasu. V tomto ustanovení je uvedeno: **Stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby pro chovatelství o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše do 16 m² a do 5 m výšky, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m.** S vyhodnocením této stavby ve smyslu stavebního zákona se lze ztotožnit, neboť se jedná se o stavbu pro chovatelství, která slouží k ochraně koní před nepřízní počasí o velikosti cca 3,9 x 4m a je umístěna na samostatném pozemku parc. č. x.x., který je oplocen.

Krajský úřad dále zkoumal proces řízení, a to i z hlediska, zda byla účastníkům zachována jejich procesní práva. Z procesního hlediska postupoval stavební úřad v souladu se zákonem, když v oznámení o zahájení řízení stavebníka především poučil o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby, a dal účastníkům řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámili s podklady rozhodnutí. Krajský úřad konstatuje, že účastníkům řízení byla v celém průběhu správního řízení zachována jejich procesní práva.

Krajský úřad se dále zabýval správností rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolatelka v úvodu odvolání uvádí (citace): „*Odstranění stavby je nařízeno dle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tedy že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. S tímto závěrem stavebník nesouhlasí a poukazuje na to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není jednoznačně, pokud vůbec, odůvodněno, jak k tomuto názoru správní orgán dospěl. Napadené rozhodnutí je tak nezákonné pro rozpor s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.*“ K tomu je možno uvést, že tato skutečnost, že se jedná o stavbu, pro kterou nebyl vydán územní souhlas ani územní rozhodnutí, vyplývá ze spisu a je to např. zřejmé z protokolu z prvního ústního jednání ze dne 3. 2. 2016, ve kterém přímo žadatelka popsala, které stavby jsou nové a které původní (zakoupené s rekreační chatou č. x.x.), přičemž stavbu přístřešku pro koně za původní stavbu neoznačila. Odvolatelka pak v průběhu řízení nikdy závěr stavebního úřadu, že tato stavba SO 07 nebyla v minulosti povolena, nezpochybnila. Krajský úřad tak považuje tuto skutečnost v průběhu řízení za prokázanou.

Dále odvolatelka namítá (citace): „*Stavebník má za to, že v daném případě je nutno především vyhodnotit, zda stavba vyžaduje stavební povolení či ohlášení a územní rozhodnutí o umístění stavby či územní souhlas. Stavebník se domnívá, že tomu tak není. Stavba splňuje předpoklady dle ustanovení § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona a nepotřebuje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Stavba rozměrově i umístěním nepřesahuje omezení daná citovaným ustanovením, nepřesahuje zastavitelnost a nachází se na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinou rekreaci, neboť stavebník vlastní chatu e. č. x.x. postavenou na pozemku parc. č. x.x., se kterým pozemek parc. č. x.x., na kterém stojí stavba „07“, tvoří jeden funkční celek, a je takto již několik let užíván. Splněna je i podmínka souvislosti s rodinou rekreací. Stavebník výše uvedenou chatu užívá celoročně, byť má trvalé bydliště v jen několik metrů vzdáleném*“

rodinném domě ve vlastnictví rodičů stavebníka. Lidé se rekreují různě a u stavebníka je to právě chov koní, jízda na nich a kontakt s koňmi, který realizuje v rámci své rekreace. Pobyt s koňmi na stavebníka a jeho rodinu působí velice relaxačně. Stavebník má navíc velice psychicky náročné zaměstnání a právě koně jsou pro něj prostředek, jak udržovat duševní hygienu v harmonii. U koní si stavebník odpočine, těší ho jejich majestátnost a zároveň houževnatost a má k nim velmi silné citové vazby. Navíc jsou koně využívány také ke spásání svažitého terénu relativně rozlehlých pozemků ve vlastnictví stavebníka, které tvoří, již zmíněný, jeden funkční celek s rekreační chatou č. ev. X.x.. To je šetrné k životnímu prostředí, neboť stavebník nepoužívá k udržování svých travnatých pozemků benzínovou ani elektrickou sekačku. V původně pasekářské obci tak právě chovem koní navazuje na tradici svých předků, kteří uvedené pozemky za pomoci stáda ovcí udržovali. Tak, jak někdo chová na chatě králíky a postaví jim králíkárnou, tak jak někdo chová na chatě drůbež a postaví jim kurník, tak jak někdo chová na chatě psa a postaví mu psí boudu, tak stavebník užívá k rekreaci chov a přítomnost koní a postavil jim přístřešek. Není proto důvod nepovažovat přístřešek za stavbu související s rekreací. Navíc, bylo-li výše nadepsaným stavebním úřadem v nedávné době stavebníkovi umožněno umístit na pozemku u chaty č. ev. X.x. kotec pro psa bez jakéhokoliv povolení nebo opatření stavebním úřadem, a to na základě Vyjádření stavebního úřadu k Žádosti o vyjádření stavebního úřadu ke stavebnímu záměru, podané stavebníkem. Stavebníkovi není známo, že by, za splnění ostatních podmínek, měl správní orgán v dané oblasti problém s kurníkem, králíkárnou apod. Stavba je rovněž v souladu s územně plánovací dokumentací. Pozemek parc. č. x.x. se nachází v zóně Z. Hlavní využití je zemědělství, které je obecným pojmem. V závorce je pak uvedena výslovně zemědělská činnost. Při zásadě a maiori ad minus je tedy zemědělská činnost povolena vždy, ať se dále v územní dokumentaci hovoří třeba jen o výrobě. Zemědělská činnost je co do zásahu do přírody a práv ostatních zúčastněných osob menším zásahem než zemědělská výroba, která je povolena. Opačný názor by vedl k tomu, že s ohledem na text Hlavní využití, který hovoří jen o činnosti, je znemožněna výroba, byť by se o ni dále v části Podmíněné přípustné využití hovořilo. Stavba je tedy jako stavba pro pastevní chov zvířat v souladu s územním plánem. Pro výrobu zemědělskou totiž územní plán vyčlenil samostatné plochy VZ. Stavebník má tedy za to, že právě plocha Z je určena primárně pro zemědělskou činnost a plocha VZ naopak pro zemědělskou výrobu. Mohlo tedy dojít pouze k přehlédnutí při tvorbě územního plánu, neboť se slovo výroba objevuje v územním plánu plochy Z pouze jednou, a to v podmíněně přípustných stavbách. Hlavním využitím tak bezesporu zůstává zemědělská činnost."

Stejně jako v rozhodnutí o odvolání ze dne 9. 4. 2018 k tomu musí krajský úřad uvést, že aby bylo možno stavbu podřadit pod stavby uvedené v ust. § 79 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, musela by být umístěna na pozemku stavby pro rodinnou rekreaci a s rodinnou rekreací by musela souviset nebo ji podmiňovat. Přístřešek je určen pro ochranu koní před nepřízní počasí, které jsou zde chovány pasteveckým způsobem. Argumentace odvolatelky, že se o stavbu související s rodinnou rekreací jedná, je nesprávná, neboť samotný přístřešek neslouží pro rekreaci rodiny, ani není potřebný pro užívání rekreační chaty či obsluhu pozemků (např. uskladnění výpěstků, uložení zahradního nábytku, nářadí apod.), ale slouží pro potřeby koní. Není tak pro uživatele rekreační chaty vůbec určen. Dle názoru odvolatelky se pak jedná o pozemek stavby pro rodinnou rekreaci. Ani s tímto se však nelze ztotožnit, neboť daný pozemek se nachází v ploše zemědělské (Z), která má dle územního plánu zcela jiné přípustné funkční využití, než plocha rodinné rekreace (RR), ve které se nachází pozemky x.x., kde je umístěna stavba pro rodinnou rekreaci. S ohledem na ust. § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona je dle fotodokumentace zřejmé, že pozemek parc. č. x.x., na kterém je umístěna tato stavba, není ani pod společným oplocením s pozemkem parc. č. x.x., neboť tyto pozemky jsou odděleny nově vybudovaným oplocením (účelově nazváno „pastevecké hrazení“), které je tvořeno sloupky, mezi kterými

je nataženo drátěné pletivo, a které lze z hlediska jeho funkce za oplocení považovat. S ohledem na uvedené tak není možné tuto stavbu považovat za stavbu uvedenou v ust. § 79 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, která nevyžaduje projednání podle stavebního zákona a byl tak důvod ji nařídit odstranit, neboť žadatelka o její dodatečné povolení nepožádala, resp. požádala, ale žádost vzala zpět. K námitkám, směřujícím k souladu stavby s územním plánem, je nutno uvést, že soulad stavby s územním plánem se posuzuje v řízení o dodatečném povolení stavby, které však o dané stavbě nebylo vedeno. Krajský úřad se tak k námitkám, týkajícím se souladu stavby s územním plánem, nemá důvod vyjadřovat.

Podle ust. § 69 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen v písemném vyhotovení rozhodnutí označit všechny účastníky řízení. Odvolací orgán uvádí, že v daném případě jsou účastníky odvolacího řízení x.x..

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

„otisk úředního razítka“

Ing.

Rozdělovník

Účastníci řízení

1. X.x.

Na vědomí

2. X.x.